

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **JUDr. V. J.**, narozena dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Hlaváčkem
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podanou u Městského soudu v Praze dne 2. 3. 2022 se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému ve lhůtě 7 dnů od právní moci rozsudku rozhodnout o odvolání manželů J. (dále též „*stavebníci*“) proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby (dále též „*stavební úřad*“), ze dne 22. 4. 2021 č. j. MCP6 184877/2021. Tímto rozhodnutím bylo nařízeno stavebníkům odstranění nepovolené stavby sauny, bazénu s příslušenstvím, dřevěného přístřešku s plochou střechou, dřevěného oplocení, dětského dřevěného herního prvku – lezecké stěny (dále též „*stavba*“), na části pozemku parc. č. XA a parc. č. XB (ve výroku rozhodnutí uvedeno chybně, správně má být uvedeno XC, pozn. soudu), u bytového domu č.p. X, vše k. ú. X, v užívání stavebníků, vlastníků jednotky č. X.
2. V podané žalobě žalobkyně (s trvalým bydlištěm v X) uvádí, že dne 8. 7. 2019 podala u stavebního úřadu žádost o provedení státního dozoru podle § 171 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*stavební zákon*“), ohledně nepovolené stavby realizované stavebníky na části pozemku parc. č. XA a parc. č. XC v k. ú. X, neboť bez souhlasu Společenství vlastníků X,

IČO: X, sídlem X (dále též „*Společenství vlastníků*“), umístili na předmětných pozemcích nepovolenou stavbu.

3. Stavební úřad na základě podnětu žalobkyně zahájil se stavebníky řízení o odstranění stavby, které bylo přerušeno, neboť stavebníci podali žádost o dodatečné povolení stavby. Usnesením ze dne 26. 2. 2021 č. j. MCP6 099453/2021 stavební úřad řízení o dodatečném povolení stavby zastavil. Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2021 č. j. MCP6 184877/2021 bylo nařízeno stavebníkům odstranění nepovolené stavby (dále též „*Rozhodnutí o odstranění stavby*“). Stavebníci proti tomuto rozhodnutí podali odvolání, jímž se domáhali, aby Rozhodnutí o odstranění stavby bylo zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání s odůvodněním, že dne 8. 5. 2021 podali novou žádost o dodatečné povolení stavby. Usnesením ze dne 13. 1. 2022 č. j. MHMP 55540/2022 (dále též „*Usnesení o přerušení řízení*“) žalovaný přerušil řízení o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby do doby pravomocného rozhodnutí o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby.
4. Žalobkyně je přesvědčena, že nová žádost o dodatečné povolení stavby představuje obstrukce ze strany stavebníků, přičemž s touto v pořadí druhou žádostí zákon nespojuje povinnost řízení o odstranění stavby přerušit. Podle žalobkyně nebyl důvod odvolací řízení přerušit, proto podala návrh na opatření proti nečinnosti žalovaného u nadřízeného správního orgánu, který na doručený podnět nijak nereagoval.
5. Žalobkyně namítá, že z ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona jednoznačně vyplývá, že k přerušení řízení o odstranění stavby z důvodu daného v ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona dojde pouze, když stavebník podá žádost o dodatečné povolení stavby ve lhůtě 30 dnů ode dne zahájení řízení o odstranění stavby. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 407/2019 a sp. zn. 7 As 108/2021 žalobkyně uvádí, že žalovaný neměl odvolací řízení do rozhodnutí o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby přerušit, ale ve věci rozhodnout. Žalovaný byl povinen vydat v odvolacím řízení rozhodnutí bez zbytečného odkladu, však takto neučinil a odvolací řízení v rozporu s právními předpisy přerušil.
6. Městský soud v Praze usnesením ze dne 7. 3. 2022 č. j. 3 A 24/2022-32 vyzval žalobkyni, aby sdělila, zda trvá na označení žalovaného správního orgánu či navrhuje, aby žalovaným správním orgánem byl jiným subjekt, a aby upravila žalobní petit v návaznosti na označení žalovaného subjektu.
7. Dne 9. 3. 2022 žalobkyně po výzvě soudu setrvala na požadavku ochrany soudem před nečinností žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby. Žalobkyně zdůraznila, že Usnesení o přerušení řízení bylo vydáno již poté, co žalovanému marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání, Usnesení o přerušení řízení tak nemůže být překážkou pro vyhovění žalobě. Soud je oprávněn přezkoumat důvodnost přerušení řízení a samotným Usnesením o přerušení řízení není vázán.
8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 20. 4. 2022 navrhl žalobu zamítnout, v případě, že by soud dospěl k opačnému závěru a žalobě vyhověl, navrhl stanovení lhůty pro vydání rozhodnutí alespoň v délce 15 dnů. Žalovaný uvedl, že pokud stavebník splní zákonné podmínky, má nárok na dodatečné povolení stavby, a Nejvyšší správní soud dovodil, že stavebník může o dodatečné povolení stavby žádat i ve fázi odvolacího řízení. K tomuto názoru Nejvyšší správní soud dospívá v situacích, kdy stavebník nepovolené

stavby žádost o dodatečné povolení nepodal vůbec nebo ji nedoplnil ve stanovené lhůtě, jak tomu bylo v posuzované věci. Stavební úřad proto žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 5. 2021 akceptoval jako žádost řádnou, neoznačil ji za obstrukční. O skutečnosti, že se nejedná o žádost obstrukční, svědčí i doložení souhlasu stavebníky ve smyslu § 184a stavebního zákona. Byť stavební úřad vyšel stavebníkům v prvním řízení o dodatečném povolení stavby maximálně vstříc a poskytl jim dostatečný časový prostor k doložení požadovaných podkladů rozhodnutí, které tito nedoložili, nelze přehlédnout, že nová žádost již byla doložena závaznými stanovisky dotčených orgánů, projektovou dokumentací a souhlasem ve smyslu § 184a stavebního zákona, tedy doklady, kvůli jejichž absenci stavební úřad předchozí řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby zastavil. Z laxnosti stavebníků v prvním řízení o dodatečném povolení stavby a následného podání jejich nové žádosti o dodatečné povolení stavby však nelze dospět k závěru o zneužití procesního práva. Zákon připouští podání žádosti o dodatečné povolení stavby i po uplynutí lhůty 30 dní podle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Stavební zákon podání opakované žádosti o dodatečné povolení stavby nevylučuje, a to ani v případě, že je tak učiněno v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí o odstranění stavby, neboť odvolací řízení tvoří s řízením prvostupňovým jeden celek, který končí teprve nabytím právní moci odvolacího rozhodnutí. Nelze tudíž bez přesvědčivého odůvodnění vyloučit možnost přerušení řízení o odstranění stavby i ve fázi odvolací. Vzhledem k tomu, že žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 5. 2021 byla podána po lhůtě uvedené v ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona a stavební úřad ji neoznačil za žádost zjevně obstrukční, žalovaný má za to, že přerušení řízení o odstranění stavby podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu pro předběžnou otázku je zcela namístě. Vzhledem k tomu, že vydání rozhodnutí o odvolání ve věci odstranění stavby závisí na řešení otázky, o které žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší rozhodnout (opakovaná žádost o dodatečné povolení stavby), a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto stavebním úřadem, posoudil žalovaný tuto skutečnost jako předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu, jejíž vyřešení je stěžejní pro rozhodování ve věci odvolání proti Rozhodnutí o odstranění stavby. Rozhodnutí stavebního úřadu ohledně ne/povolení předmětné stavby je pro posouzení věci v odvolacím řízení stěžejní, neboť zcela ovlivní jeho výsledek. Žalovaný zdůraznil, že řízení nepřerušoval podle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona, proto je argumentace žalobkyně rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 10 As 407/2019 nepřipadná. Rovněž nepřipadná je i argumentace rozsudkem sp. zn. 7 As 108/2021, neboť žalovaný neposkytoval delší ani náhradní lhůtu k podání žádosti o dodatečné povolení stavby, ani k podání takové žádosti nevyzýval. Tím, že byla podána opakovaná žádost o dodatečné povolení stavby, která byla doložena novými podklady, jež mohou ovlivnit rozhodování stavebního úřadu, jedná se o nové okolnosti, které bude stavební úřad hodnotit, a tudíž je přerušení odvolacího řízení pro předběžnou otázku zcela namístě. Žalovaný má za to, že v posuzované věci se nejedná o případ, v němž by bylo možno zasáhnout proti jeho údajné nečinnosti a ochranu poskytnout, neboť odvolací řízení je v současné době přerušeno, čímž jsou splněny podmínky pro stavení lhůty podle § 65 správního řádu.

9. V replice ze dne 11. 5. 2022 žalobkyně uvedla, že nesouhlasí s postupem žalovaného, neboť pro jeho postup není opora v zákoně. Stavebníci sice byli oprávněni podat v průběhu odvolacího řízení novou žádost o dodatečné povolení stavby, stavební zákon však s touto novou žádostí nespojuje žádné právní účinky ve smyslu přerušení řízení. K přerušení řízení o odstranění stavby dochází pouze v případě, že byla žádost o dodatečné povolení stavby

podána ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby. Nová žádost o dodatečné povolení stavby však uvedené náležitosti nesplňuje. Nová žádost o dodatečné povolení stavby ani nepředstavuje předběžnou otázku v rámci odvolacího řízení. Takovou otázkou bylo původní řízení o dodatečném povolení stavby, které bylo z důvodů na straně stavebníků zastaveno. Odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 230/2015 není případný, neboť se vztahuje k úpravě stavebního zákona účinné do 31. 12. 2012. Stavební zákon upravuje situaci, kdy je možné řízení o odstranění stavby přerušit. Je nepřípustné, aby se žalovaný dopouštěl rozšiřování jeho znění odkazem na ustanovení správního řádu.

10. K výzvě soudu ze dne 6. 10. 2022 č. j. 3 A 24/2022-79, aby žalobkyně doložila právní titul, na základě něhož se domáhá povinnosti žalovaného vydat v její věci rozhodnutí, uvedla žalobkyně dne 10. 10. 2022, že ohledně právního titulu na určení povinnosti žalovanému rozhodnout ve věci odvozuje od § 29 odst. 1 a 2 stavebního zákona a § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).
11. Výzvou ze dne 6. 10. 2022, č. j. 3 A 24/2022-78, městský soud požádal žalovaného o sdělení, zda nadále trvá důvod přerušení odvolacího řízení vedeného ve věci stavebníků. Žalovaný dne 12. 10. 2022 soudu písemně sdělil, že důvod přerušení odvolacího řízení nadále trvá.
12. Městský soud v Praze vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 s. ř. s. Městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož žalobkyně s tímto projednání věci výslovně souhlasila a žalovaný se ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřil, souhlas je dán proto konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
13. Ze správního spisu vyplývají tyto podstatné skutečnosti:
14. Usnesením ze dne 26. 2. 2021 č. j. MCP6 099453/2021 stavební úřad zastavil řízení zahájené dne 16. 10. 2019 o žádosti stavebníků o dodatečné povolení stavby na pozemku parc. č. XA v k. ú. X, neboť neodstranili vady žádosti, resp. nedoložili požadované podklady [souhlas vlastníků dotčeného pozemku dle § 184a stavebního zákona vyznačený na situačním výkresu dokumentace, ověřenou projektovou dokumentaci staveb, stanovisko Odboru památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy (dále též „MHMP“), stanovisko Odboru územního rozvoje MHMP, stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy].
15. Rozhodnutím o odstranění stavby (ze dne 22. 4. 2021 č. j. MCP6 184877/2021) stavební úřad nařídil stavebníkům odstranění stavby na pozemcích parc. č. XA, XB (ve výroku rozhodnutí uvedeno chybně, správně má být uvedeno XC, pozn. soudu) v k. ú. X, ve vlastnictví stavebníků. Účastníkem tohoto řízení byla také žalobkyně jako spoluvlastník dotčeného pozemku.
16. Proti Rozhodnutí o odstranění stavby podali stavebníci dne 7. 5. 2021 odvolání.
17. Dne 8. 5. 2021 stavebníci podali v pořadí druhou žádost o dodatečné povolení stavby se záznamem, že „[d]ne 9. 6. 2021 byla do spisu doplněna 1 x PD kterou vypracovala Ing. V. Ž. autorizoval Ing. J. F. (...) v 02/2020“.
18. V přípisu „Předání spisu se stanoviskem“ ze dne 2. 9. 2021 č. j. MCP6 383933/2021 doručeném žalovanému dne 7. 9. 2021, stavební úřad oznámil žalovanému, že stavebníci dne 8. 5. 2021 opětovně požádali o dodatečné povolení stavby a toto řízení nebylo dosud ukončeno.

19. V podání ze dne 11. 10. 2021 doručeném žalovanému dne 12. 10. 2021 stavebníci oznámili, že v řízení o dodatečném povolení stavby doplnili listiny, a to souhlasná závazná stanoviska Odboru památkové péče MHMP, Odboru územního rozvoje MHMP a Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy. Stanoviska připojili stavebníci v příloze.
20. Dne 10. 1. 2022 stavební úřad vyzval stavebníky, aby do 60 dnů od doručení výzvy předložili souhlas spoluvlastníků dotčených pozemků parc. č. XA, XC v k. ú. X podle § 184a stavebního zákona k realizaci záměru.
21. Usnesením o přerušení řízení (ze dne 13. 1. 2022 č. j. MHMP 5540/2022) žalovaný podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušil odvolací řízení o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby do doby pravomocného rozhodnutí ve věci žádosti o dodatečné povolení stavby podané dne 8. 5. 2021 stavebníky. Uvedl, že stavební zákon podání opakované žádosti o dodatečné povolení stavby nevylučuje, a to ani v případě, že je tak učiněno v průběhu odvolacího řízení proti rozhodnutí o odstranění. Podáním opakované žádosti o dodatečné povolení stavby bylo řízení o dodatečném povolení stavby zahájeno. Žalovaný konstatoval, že stavební úřad opakovanou žádost o dodatečné povolení stavby neoznačil za obstrukční, ale provádí úkony svědčící o tom, že ji akceptoval jako žádost řádnou. Žalovaný vyhodnotil, že jsou dány důvody pro přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 správního řádu.
22. Dne 27. 1. 2022 podala žalobkyně u Ministerstva pro místní rozvoj odvolání proti Usnesení o přerušení řízení s návrhem na opatření proti nečinnosti správního orgánu. Žalobkyně požadovala, aby jmenované ministerstvo zrušilo Usnesení o přerušení řízení a věc vrátilo žalovanému k dalšímu řízení, a aby uložilo žalovanému rozhodnout ve lhůtě 7 dnů o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby.
23. Součástí spisového materiálu je podání stavebníků ze dne 4. 3. 2022, doručené žalovanému dne 8. 3. 2022, v němž stavebníci sdělili, že stavebnímu úřadu doložili veškeré podklady pro vydání dodatečného povolení Stavby, včetně souhlasu Společenství vlastníků ze dne 23. 2. 2022, který připojili v příloze.
24. Z přípisu *Předklad odvolání proti usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu sp. zn. S-MHMP 1413089/2021/STR, čj. MHMP 55540/2022 ze dne 13. 1. 2022 ze dne 6. 4. 2022* vyplývá, že žalovaný telefonicky ověřil u stavebního úřadu, že mu stavebníci doložili souhlas podle § 184a stavebního zákona ve lhůtě stanovení výzvou ze dne 10. 1. 2022.
25. Oznámením ze dne 11. 4. 2022 stavební úřad oznámil zahájení řízení o dodatečném povolení Stavby a nařídil k projednání žádosti ústní jednání s ohledáním na místě na den 3. 5. 2022.
26. Soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
27. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
28. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. *žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.*

29. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
30. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán
1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo
 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4;
- za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.
31. Podle § 57 odst. 2 správního řádu probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce, nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.
32. V souzené věci se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou shledává v nevydání rozhodnutí o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby. Žalobkyně namítá, že žalovaný v rozporu s právními předpisy přerušil řízení o odstranění stavby namísto toho, aby ve věci rozhodl o podaném odvolání. Podle žalobkyně nelze řízení přerušit z důvodu, že probíhá řízení o v pořadí již druhé žádosti stavebníků o dodatečné povolení stavby. Podstatou sporu mezi účastníky je tedy důvodnost přerušení odvolacího řízení ve věci odstranění stavby.
33. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014 č. j. 7 Ans 10/2012-46 konstatoval, že „[s]kutečnost, že rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je vyloučeno z přezkoumání soudem v řízení o žalobách proti rozhodnutím [§ 65 a § 70 písm. c) s. ř. s.], nesouvisí s povinností soudu v řízení na ochranu proti nečinnosti (§ 79 a násl. s. ř. s.) zabývat se k žalobní námitce otázkou, zda řízení je přerušeno důvodně.“
34. Jak vyplývá z Usnesení o přerušení řízení, žalovaný přerušil odvolací řízení o odvolání stavebníků proti Rozhodnutí o odstranění stavby, neboť dospěl k závěru, že vydání rozhodnutí o odvolání závisí na rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby podané dne 8. 5. 2021, o které žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší rozhodnout, a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto stavebním úřadem. Žalovaný posoudil tuto skutečnost jako předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 57 správního

řádu, jejíž vyřešení je stěžejní pro rozhodování ve věci odvolání. Shledal tedy, že jsou dány důvody pro přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.

35. K otázce přerušení řízení o odstranění stavby z důvodu podání žádosti o dodatečné povolení stavby se vyjádřil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 5. 2020 č. j. 10 As 407/2019, v němž dovodil, že „stěžovatelé tuto žádost již jednou podali a řízení proběhlo. S první žádostí však neuspěli. Ve vztahu k tomuto prvému řízení o dodatečném povolení stavby bylo řízení o odstranění stavby přerušeno v souladu s § 129 odst. 2 větou čtvrtou stavebního zákona, ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti). Pokud však v průběhu odvolacího řízení stěžovatelé započali s odvoláním na nové skutečnosti další řízení o dodatečném povolení stavby, nemůže mít taková skutečnost sama o sobě vliv na řízení o odstranění stavby (srov. k tomu rozsudek ze dne 14. 1. 2016, čj. 6 As 230/2015-34, bod 15; krajský soud k této otázce nesprávně cituje závěry NSS v bodech 16 a 17 téhož rozsudku, které se však vztahují k předchozí, ke stavebníkovi méně přísné právní úpravě, která nepodmiňovala povinnost přerušit řízení žádostí podanou v určité lhůtě). V nynějším případě tedy nebyl žalovaný povinen řízení přerušit podle § 129 odst. 2 věty čtvrté stavebního zákona (tato povinnost se dle výslovné dikce § 129 odst. 2 věty čtvrté stavebního zákona, ve znění zákona č. 350/2012 Sb., vztahuje jen na žádosti podané ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby). Jistě tak žalovaný mohl učinit dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu (řízení o předběžné otázce).“
36. Na shora uvedené závěry navázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 8. 2022 č. j. 3 As 133/2020-38, tak, že „za situace, kdy stavební úřad již jednou žádost o dodatečné povolení stavby projednal a následně ji zamítl, není jeho povinností, a ani povinností odvolacího správního orgánu, na základě opakované žádosti (podané po uplynutí k tomu stanovené lhůty) přerušit řízení o odstranění stavby.“ Zároveň však výslovně připustil, že řízení o odstranění stavby mohlo být přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Konstatoval, že „žalovaný mohl řízení o odstranění stavby přerušit podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Toto ustanovení však žalovaného pouze opravňuje zvážit, zda řízení kvůli předběžné otázce přeruší, avšak přerušení mu pro existenci předběžné otázky neukládá.“
37. Z připomenuté judikatury vyplývá, že v případě, kdy byla podána opakovaná žádost o dodatečné povolení stavby po uplynutí k tomu stanovené lhůty podle § 129 odst. 2 stavebního zákona (30 dnů od zahájení řízení o odstranění stavby), není správní orgán povinen přerušit řízení o odstranění stavby, jak přiléhavě uvádí žalobkyně. Správní orgán je však oprávněn o případném přerušení řízení uvažovat. Jinými slovy, správní orgán může podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu přerušit řízení o odstranění stavby z důvodu podání žádosti o dodatečné povolení stavby po stanovené lhůtě, dospěje-li k závěru, že výsledek řízení o dodatečné žádosti může mít vliv na řízení o odstranění stavby a tuto je třeba vyřešit jako předběžnou otázkou. Obdobně je tomu v daném případě. Důvodnou tedy není námitka žalobkyně, že přerušení řízení žalovaným bylo v rozporu s právními předpisy. Žalovaný byl v souladu s § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu oprávněn přerušit řízení o odstranění stavby a také tak s odkazem na příslušné zákonné ustanovení správního řádu učinil.
38. Přeruší-li správní orgán řízení, musí se jednat o přerušení věcně důvodné a v souladu se zákonem, neboť nelze akceptovat přerušení řízení, jímž by správní orgán pouze kryl vlastní nečinnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014 č. j. 7 Ans 10/2012-46). V daném případě Městský soud v Praze shledal, že

přerušení řízení o odvolání proti Rozhodnutí o odstranění stavby bylo důvodné. Žalovaný dospěl k závěru, že rozhodnutí o v pořadí druhé dodatečné žádosti o povolení stavby podané dne 8. 5. 2021 může ovlivnit rozhodnutí o podaném odvolání stavebníků, což odůvodnil v Usnesení o přerušení řízení. Žalovaný na str. 3 usnesení konstatoval, že „[v]zhledem k tomu, že vydání rozhodnutí o odvolání ve věci odstranění předmětných staveb závisí na řešení otázky, o které odvolacímu správnímu orgánu nepřísluší rozhodnout (opakovaná žádost o dodatečné povolení stavby) a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto stavebním úřadem (o opakované žádosti je zatím vedeno řízení), posoudil odvolací správní orgán tuto skutečnost jako předběžnou otázku ve smyslu ustanovení § 57 správního řádu.“ Tento závěr učinil žalovaný na základě postupu stavebního úřadu v řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby.

39. Stavební úřad nepovažoval opakovanou žádost o dodatečné povolení stavby za obstrukční a úkony, které provádí, svědčí o tom, že žádost stavebníků akceptoval jako žádost řádnou. Konkrétně žalovaný na str. 2 usnesení poukázal na skutečnost, že „stavební úřad připsal sp. zn. SZ MCP6 220553/2021/OV/Em, č. MCP6 002698/2022 ze dne 10. 1. 2022 v souladu s ustanovením § 111 odst. 3 stavebního zákona vyzval pana M. J. a paní M. J. k doplnění předmětné žádosti o souhlas spoluvlastníků dotčených pozemků parc. č. XA a XC v k. ú. X podle ustanovení § 184a stavebního zákona, současně usnesením určil lhůtu k provedení úkonu 60 dnů ode dne doručení výzvy a řízení o dodatečném povolení stavby na uvedenou dobu přerušil.“ Žalovaný na str. 3 usnesení uzavřel, že „[a]by odvolací správní orgán mohl rozhodnout o odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění stavby, je povinen v probíhajícím odvolacím řízení nejprve „vyřešit“ otázku podané opakované žádosti o dodatečné povolení těchto staveb. Odvolací správní orgán rozhodl vyčkat na výsledek opakovaného řízení o dodatečném povolení stavby, zahájeném dne 8. 5. 2021, v němž by teoreticky mohly být předmětné stavby dodatečně povoleny. Stavební úřad nařídí odstranění stavby provedené bez povolení nebo opatření stavebního úřadu, pokud tato stavba nebyla dodatečně povolena. V případě, že je stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Na výsledku řízení o dodatečném povolení stavby tedy závisí způsob rozhodnutí v řízení o odstranění stavby.“ Žalovaný tak zcela dostatečně zdůvodnil, proč přistoupil k přerušení řízení, přičemž tyto důvody lze považovat za relevantní.
40. Jak vyplývá ze správního spisu, v pořadí první žádost o dodatečné povolení stavby stavební úřad ani věcně neprojednával, když řízení zastavil, neboť stavebníci nedoložili potřebné podklady. V pořadí druhá žádost o dodatečné povolení podaná dne 8. 5. 2021 již nebyla nedoloženým podáním, nýbrž, jak je zřejmé z předloženého spisového materiálu, stavebníci doložili právě v rámci řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby souhlasné závazné stanovisko Odboru památkové péče MHMP, souhlasné závazné stanovisko Odboru územního rozvoje MHMP, souhlasné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy, projektovou dokumentaci a i souhlas Společenství vlastníků podle § 184a stavebního zákona, tedy doklady, kvůli jejichž absenci zastavil stavební úřad předchozí řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Již z těchto skutečností lze dovozovat, že v pořadí druhá žádost stavebníků nebyla obstrukčního charakteru, a nebyla podána pouze s cílem oddálit pravomocné rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Jistě lze namítnout, že stavebníci měli tyto podklady doložit již v řízení o první žádosti o dodatečné povolení stavby, když stavební úřad jim k tomu poskytl prodlouženou lhůtu. Pouhá laxnost stavebníků však k závěru o zneužití procesního práva nestačí, muselo by se jednat o nepochybně účelové a záměrně obstrukční jednání, jež nesměruje k zákonem předvídanému cíli.

41. Městský soud dospěl k závěru, že postup žalovaného, který přerušil odvolací řízení ve věci odstranění stavby, byl důvodný a v souladu se zákonem. Žalovaný přerušil řízení s odkazem na § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť dospěl k závěru, že před rozhodnutím o podaném odvolání je potřeba vyřešit předběžnou otázkou spočívající v rozhodnutí o žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 8. 5. 2021. Žalovaný tento postup odůvodnil tím, že podaná žádost není obstrukčního charakteru, stavební úřad ji akceptoval jako řádnou, přičemž výzvou ze dne 10. 1. 2021 vyzval stavebníky, aby k řízení doložili souhlas spoluvlastníků podle § 184a stavebního zákona. Žalovaný přerušil řízení usnesením ze dne 13. 1. 2022, tedy záhy po vydání předmětné výzvy stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2022 k doložení shora uvedeného souhlasu, jak také v usnesení odůvodnil. V takovém postupu žalovaného nelze shledat účelové jednání s cílem zakrýt svou vlastní nečinnost (ačkoliv odvolacímu orgánu již uběhla lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání). Jak vyplývá ze samotného Usnesení o přerušení řízení, jakož i předloženého spisového materiálu, byly dány relevantní důvody pro přerušení řízení a soud se v tomto ohledu ztotožňuje se žalovaným, že je namístě vyčkat na rozhodnutí stavebního úřadu o žádosti o dodatečné povolení stavby stavebníků ze dne 8. 5. 2021, o které, jak soud u žalovaného ověřil, nebylo do vydání tohoto rozsudku rozhodnuto. Zvolený postup žalovaného jde v rámci zásady vstřícnosti i ve prospěch stavebníků, aby mohli dostat povolení stavby. Pro úplnost soud dodává, že žalobkyně (která má trvalé bydliště jinde, než se nachází stavba stavebníků) nedoložila, jakým konkrétním způsobem je tvrzenou nečinností žalovaného zasaženo do jejích práv.
42. Městský soud dospěl k závěru, že postup žalovaného, který přerušil řízení o odstranění stavby, není nezákonnou nečinností.
43. S ohledem na shora uvedené soud zamítl žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
45. Pro úplnost soud dodává, že manželé J. jako stavebníci se do soudního řízení k výzvě soudu v poskytnuté lhůtě jako osoby zúčastněné nepřihlásili.
46. Danou věc byl Městský soud v Praze povinen rozhodnout přednostně, k takovému postupu ho zavázal Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 9. 2022 č. j. Aprk 5/2022-79.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu